న్యాయమూర్తి

సత్యమూర్తి

జగ్గన్న యింటికొచ్చేటప్పటికి చాలా పొద్దపోయింది భార్య వంటపనులు చక్కబెట్టుకొని వాకిట కుమ్మరి పొయ్యిమీద నీళ్లు కాస్తూంది నాలికలు చాచుకుంటూ వెలుగుతూన్న తాటాకు మంటవెలుగు వీధి గుమ్మందాకా చీకటిని నాకివేసింది మెతుగా జగ్గన్న గుమ్మంలో కాలు పెట్టేడు మామూలుగా అతనిలో కనుపించే ఉత్సాహమేమీ లేదు నిషేధంరోజుల్లో ఎంత నల్లమందు నల్లబజారులో కొని వేసుకున్నాడో అనుకుంటారు, అప్పుడు జగ్గన్న వాలకం చూచినవారు స్పర్శతగిలిన రోకలిబండలా ముడుచుకపోయాడు తాటాకు మంటవెలుగు జగ్గన్నమీద ప్రసరించింది ముఖలక్షణాలు, నడకతీరు అన్నీ ఒక్కసారి భార్యకు గోచరించాయి యమకింకరుడేమో అనుకొంది గాబోలు "వచ్చారా!" అనైనా పలుకరించలేక పోయింది భార్య ఆదరణచూపక పోయినా తనంతటతానే వెళ్లిపొయ్యి సరసన చతికిలబడ్డాడు అప్పుడప్పుడే ఆరిపోతూన్న తాటాకు రేకులు జగ్గన్నమీద పడుతూనే ఉన్నై కాని కనీసంకూర్చున్న స్థితిలోనైనా మార్పును తీసుకరాలేక పోయినై సాహసించిన పరాయి మొగాడు సరసకువస్తే వణికేటట్లు ఊగిపోయింది భార్య జగ్గన్నలో యీ మార్పుకు కారణం తెలుసుకోవాలని మథన చాలా ఉందిలోపల కానీ ఎలా ప్రశ్నించాలో తోచడంలేదు తన చిన్నతనంలో ఆమె తండ్రికి కోపం వచ్చినప్పుడు తల్లి ఎలాబుజ్జగించేదో ఆఘట్టాలన్నిటినీ వరుసగా జ్ఞప్తికితెచ్చుకొని ప్రస్తుతానికి పనికివచ్చేదేమైనా ఉందేమోనని ఏరితూచి చూచుకొంది అవన్నీకొన్నికొన్ని ప్రత్యేకతలు కలిగి భేదంగానే గోచరించాయి ఇలా మనస్సులో ఓ పినంతసేపు తికమకలు పడి విసుగెత్తి "ఉఁ!" అని పైకి నిట్టూర్చింది జగ్గన్న ఆ నిట్టూర్పుతోటే బుర్ర వెనక్కుతిప్పి భార్యవైపు చూశాడు పరాయి మొగాడిముందు ఒంటరి అందకత్తెలా చలించిపోయింది "ఇలా రా మాట" అన్నాడు జగ్గన్న, నా కష్టసుఖాలలో నీకూ అనుభవించే హక్కున్నది అని ద్యోతకంచేస్తూ అగాధంలోఉన్న చేదకు గేలంతగిలింది భార్య మెల్లిగా జగ్గన్న దగ్గరకు చేరుకుంది తుపానులను ఎన్నింటనో చూచింది జగ్గన్న భార్య వాటికంటే భయంకరంగా కనుపించింది జగ్గన్న ముఖం జగ్గన్న ముఖంలో సరిగ్గాయిలాంటి లక్షణాలు పదేళ్ళక్రితం ఓసారి పొడచూపినై లాలించి ప్రేమించే తండ్రి జగ్గన్నను నిరాధారుడిగా జేసి స్వర్గస్థుడయ్యాడు కాళ్ళూ, చేతులూ, వ్యవసాయంలో నిపుణతా అప్పుడు జగ్గన్నకు మిగిలిన ఆస్తి ఈ ఆస్తిమీదే రాబడి ఖర్చులను సృష్టించుకొని జగ్గన్న వివాహం చేసుకొన్నాడు వివాహమైన తర్వాత అతనిలో ఉత్సాహం ఎప్పుడూ దెబ్బతినలేదు పూరిగుడిసెలోనైనా స్వర్గాన్ని సృష్టించుకోగలిగాడు ఆ కారణంగానే జగ్గన్న ముఖంమీద కారుమబ్బురంగు పులిమితే ఎలావుంటుందో భార్య ఊహించుకోలేక పోయింది ఇంత ఊహాతీతమైన మార్పు మూలాన్నే జగ్గన్న భార్య తహతహలాడి పోయింది

"ఇలా కూర్చో, అలా నిలబడి పోయావే?" అన్నాడు జగ్గన్న, సరసకు వచ్చి నిలుచున్న భార్యను జూచి మోకాళ్ళ పటులున్న ముదుసలిలా కష్టంమీద బొత్తనకాళ్ళను కూర్చుందామె

"మా అయ్య బ్రతికి ఉన్నప్పుడు నాకు బాధ్యతలేమీ ఉండేవికావు అలాగని నన్ను వట్టి సోమరిని చేసి విడచిపెట్టలేదు మా అయ్య కడుపునిండా తిండిపారేసి, కూడా తిప్పుకుంటూ, వ్యవసాయప్పని నేర్పేడు ఆరోజుల్లో నేనోవిద్య నేర్చుకుంటున్నాననే ఆలోచనలేదు గోళీలు, గూటీబిళ్ళలూ ఆడుకొనే పిల్లలుపొందే సంతోషాన్ని నేనూ పొందేవాణ్ణి నాకు యిప్పుడులాగే అప్పుడూ సొంతసూములేమీ ఉండేవికావు మా అయ్య చచ్చిపోయిం తరువాత నేను వంటిగాణ్ణయిపోయాను. ఎలా బ్రతకాలో నాకు తెలిసిందికాదు అన్నంలేక చావడమంటే ఏమిటో నాకు పూర్తిగా బోధపడింది నా కండబలిమి, వ్యవసాయపు పనితనం బాగా తెలిసిన జగన్నాథంబాబు నన్ను ఆదరించాడు నాకూ ముప్పూటలా భోజనం పెడుతూండేవాడు గతంలో మాదిరిగానే వ్యవసాయం చేస్తూండే వాడిని మా అయ్య ఉన్నప్పుడులాగే బాధ్యతలేకుండానే కాలం గడిచిపోయేది ఒక సంవత్సరం పెట్టుబడులెక్కువై, రాబడితగ్గినా, రాబడిహెచ్చి, పెట్టుబడులు తగ్గినా నాకు ఒకలాగే ఉండేది ఎల్లగిత్తకంటే కర్రగిత్త ఒడుపు ఎంతమంచిదో, చురుకుదనం ఎలాంటిదో నాకు జగన్నాథంబాబుకన్నా బాగా తెలుసు అర్ధాన్నంగా కర్రగిత్త చచ్చిపోయినపుడు రెండుపూటలు భోజనం సహించిందికాదు జగన్నాథంబాయి మా అయ్యలాగే బుజ్జగించి గంజిపట్టించాడు మళ్ళీ కొత్తగిత్తలు కొన్నప్పుడు, నీకు మొన్న ముక్కుపుడక చేయిస్తేమురిసిపోయావే, అలా సంతోషించాను జగన్నాథంగారి దొడ్డరుగుమీద కూర్చుని పశువులు వచ్చే వేళ అక్కడ కుర్రాళ్ళందరితోనూ కొత్తగిత్తలతో బరువులాగడం, సవారిలో బాగా వెళ్ళడం వగైరా పందాలు వేసేవాడిని వరి దుబ్బులు బాగా వేసి పొట్టలు తేలిపోకుండా పంటలు పండితే తపస్సు ఫలించినట్లు సంతోషించేవాణ్ణి నేనిలా సుఖంగా జీవితం గడుపుతూంటే జగన్నాథంగారు నేనేదో ఆయనకు హనుమంతుబంటులా ప్రవర్తిస్తూన్నానని నాలుగీధుల మొగలో పెద్దలందరివద్దా చెబుతూండేవాడు భారతంలో ధర్మరాజొక్కడికే స్థానం ఎందుకిచ్చారో జగన్నాథంబాబుకు ఎందుకు లేదో తెలియక హరిదాసులు చెప్పేవన్నీ అబద్ధాలని జమకట్టకున్నాను అలా కాలంసంతోషంగా, మా అయ్య ఉన్నప్పుడులాగే, గడచిపోయింది వెధవకాలం ఎంతమార్పు లేకుండా ఉందామని ప్రయత్నించినా, ఉండనివ్వదు రోజూ నేను చేసేపనిలో గాని, తిండిలో గాని మార్పు లేదు మానవావస్థలు క్రమంతప్పకుండా నన్ను చేరుకొంటున్నాయి యౌవనవంతుడిని కాగలిగాను జగన్నాథంబాబు పెద్దప్రయత్నంజేసి నాకూ, నీకూ పెళ్ళిజేశాడు "పెద్దకుటుంబంలో వాడివి ఎంతకాలమని యిలా ఒకళ్ళమీద ఆధారపడి జీవిస్తావు? చెరువుకింద నాలుగెకరాల కొండ్రకౌలుకు చేసుకో శిస్తు ఒకళ్ళిచ్చి

నష్టేయియ్యి పెళ్ళయిందికదా! పిల్లా, జెల్లాకలిగితే కర్చులు మీరిపోతాయి," అని జగన్నాథంబాబు పెళ్ళయిన తర్వాత నన్నో నైతును జేశాడు అయినంత మాత్రంలో నేను స్వతంత్రించి ఏపనీ చెయ్యలేదు పూర్వపు మాదిరిగానే అడుకువగా మసలుకొంటూ విత్తనాలు చల్లడం దగ్గరనుంచి, కుప్పలునూర్చే వరకూ బాబు సలహాసే తీసుకొనేవాడిని సంసార విషయంలో గుట్టుమట్టుకూడా నాకు దగ్గరగాకూర్చుని చెబుతూండేవాడు, అట్టాంటప్పుడే మా అయ్య జ్ఞాపకంవచ్చి కళ్ళుతుడుచుకొనేవాడిని "ఇదిగో చూడు, జగ్గన్నా సంసారం చేయడం చాలా కష్టంసుమా! ఒక్క మనిషి సుఖపడడానికి పదిమంది కష్టపడి పనిచెయ్యాలి" అంటూండేవాడు జగన్నాథంబాబు ఉన్నన్నాళ్ళూ గురువూ, తండ్రి ఐ నన్ను సర్వవిధాలా అభివృద్ధికి తీసుకవచ్చాడు క్రమేపీ నేను పెద్దవాణ్ణయాను, జగన్నాథంబాబు కాలగర్భంలో కలిసిపోయాడు, పెత్తనం నారాయణరావు చేతికొచ్చింది ఎటొచ్చీ నారాయణరావుగారి దగ్గరకూర్చొని స్నేహభావంగా సంసారం గొడవలు మాట్లాడుకోవడంలేదు గాని కాలు తీరువాయిల్లోగాని, మందమసాకత్తులలోగాని ఏలోపం లేకుండా బాబు ఉన్నపుడులాగే పనిజేస్తున్నాను నానోటి కాడ కూడు ఎలా పడగొట్టబుద్ధయిందో నారాయణరావుగారు యీ వాళపొలంలోకొచ్చి "మహాలక్షమ్మ తీర్థానికి చేనుకాళీ చెయ్యవోయ్! ఈ సంవత్సరం సొంత వ్యవసాయం చెయ్యాలి" అని తేలిగ్గాచెప్పి నాసమాధానం వినకుండానే వెళ్లిపోయాడు ఆ మాట వినగానేచేసే పనికూడా మానేసి తిన్నగా సుబ్బన్న కొంపెంటికి వెళ్ళేను. ఆయనప్పుడే భోంచేసి బయట కూర్చున్నాడు నారాయణరావు చేను ఒదలమన్న సంగతి మనవిచేశాను "దానికేముంది? సొంత వ్యవసాయంచేసుకుంటాడు గాబోలు, కాళీచెయ్యమన్నాడు నువ్వు మరోటి చూచుకోవోయ్ ఇల్లులేనివాళ్ళకు నూరిళ్లూ," అన్నాడు సుబ్మన్న కాపు న్యాయంచెప్పే పెద్దమనిషని ఆయనకంత పెద్దపేరు ఎందుకొచ్చిందో బోధపడింది కాదు ప్లీడరుతీర్పు చెపుతాడని యీ చుట్టుపట్ల గ్రామాలంట పెద్దపేరు సుబ్బన్నగారికి కర్రవిరగకుండా పాము చావకుండా చెబితే సరిపోతుందా? ఇల్లులేని వాళ్లకు నూరిళ్లని నాకు తెలియదు గాబోలు? మాదొడ్డన్యాయమూర్తి దొరికాడు"

"ఏదో యిన్నాళ్ళూ తండ్రీ కొడుకుల్లా పోయింది వారికీ మనకూ ఎల్లకాలం ఒక్కలా పోతుందా? కాళ్ళూ, చేతూలూ చల్లగా ఉండాలిగాని మీ వ్యవసాయానికంటే యీ ఊళ్లోభూమి కెలుకే దొరకదా? ఈ చేనుకుపెట్టుకోనే పెట్టుబడే మరోదానికి పెట్టుకుంటాము దీనికోసరం ఎందుకలా కలగదొక్కుకోవడం?" అంది భార్య యింతసేపూవిని

"కేదంటే పది సంవత్సరాలనుంచి చేస్తున్నాను వీళ్ల పొలం కొంప కూలిపోతున్నా, దొడ్డి గోడలు ధ్వంసం అయిపోయినా లక్ష్యం చెయ్యకుండా పొలంలో గట్టులంకలు వేసి, పెంటతోలి, మందకట్టించి భూమిని బంగారంలా చేసుకొస్తున్నాను సంసారం యిల్లూ వీటికంటే నాకు ఆభూమి ముఖ్యం జగన్నాథంబాబు గతించినా ఆ భూమిని ఆధారంగా చూచుకొని సర్వస్వం అనుకొని కాలం వెళ్లబుచ్చుతున్నాను పొలం కాళీచెయ్యమన్నాడు నారాయణరావుగారు ఆమాట విన్నాను జగన్నాథంబాబు యీ వాళే చచ్చిపోయినట్లు తోచింది జగన్నాథంబాబు చచ్చిపోతూ నన్ను పొలం కాళీచెయ్యమని రాసి యివ్వలేదే నారాయణరావుకు కాళీచేయించే హక్కెక్కడవుంది?" అన్నాడు జగ్గన్న భార్యవంక చూస్తూ

"మంచి అనుమానమే ఎవరైనా వింటే నవ్వరూ? మంచితనంగా చెప్పి ఒప్పించుకోవాలి గాని, ఒకరితో చెప్పించడం ఎంత అమర్యాద? తిన్నన్నాళ్లూ తిని యింటివసారాలు లెక్కపెట్టేడనరూ ప్రజలు?" అంది

మౌనంగా లేచి దిగులుగా వెళ్ళి మంచం మీద పడుకున్నాడు జగ్గన్న "నీళ్ళు కాగినై, లేచి పైకి నీళ్ళుపోసుకోండి," అంది భార్య ఆరాత్రి భార్య యేంచెబితే అదే ఎదురాడకుండా చేశాడు జగ్గన్న, అదంతా మనస్సుంచి కాదు, యంత్రంలా మట్టుకే

స్నానం, భోజనం వగైరాలన్నీ పూర్తి చేసుకొని కుక్కమంచ ముకటవ బయట వేసుకొని సరిగ్గా ప్రక్క వేసుకోకుండా పైతువాలు పరచుకొని పరున్నాడు జగ్గన్న న్యాయమూర్తి జ్ఞాపికి వచ్చాడు జగ్గన్నకు ఈమున్న నైతు భుక్తం అవుతున్నాయి చాలాచోట్ల భూములు తను జగ

శ్రీ అంబాళ్
ఆఫీసరస్ నస్యము

1 తులము టప్పాలలో అన్ని చోట్ల దొరుకును
శ్రీ అంబాళ్ అండు కంపెని,
తపాలు పెట్టె నెం 8 మదరాసు

స్వార్థం బాబుగారి భూములు దాదాపు పది సంవత్సరాలనుంచి సాగుబడి చేస్తున్నాడు మరి తనకా భూమెందుకు భుక్తం కాకూడదు? చావుకు పెడితేనేగాని లంకణాలకు కుదరదన్న సామెత జ్ఞప్తికివచ్చింది కాబోలు జగ్గన్నకు నారాయణరావు శిస్తు గింజలు వసూలు చేసుకొంటూ ఎప్పటిలాగే ఉంటే యీపాడు బుద్ధులు జగ్గన్నలో పుట్టడానికి అవకాశంలేదు పరిస్థితులే మంచివాడిని దుర్బుద్ధిగానూ, దుర్మార్గుణ్ణి సుబుద్ధిగానూ మార్చేస్తుంటాయి సుబ్బన్నకాపు వట్టి పల్లెటూరి ప్రజల దృష్టిలో న్యాయమూర్తి ఆయనకేమీ ప్రభుత్వ పట్టాలు లేవు న్యాయ్యం చెప్పినందుకు జీతం, బత్తెంకూడా లేదు ఇలాంటి గౌరవ కార్యక్రమాల్లో స్వార్థం, అన్యాయాలకు ఎక్కువ తావుంది పట్టణాల్లో పట్టాలున్న న్యాయమూర్తులున్నారు వారిది ధర్మయుద్ధం న్యాయంకోసరం యిద్దరు న్యాయమూర్తులు కోర్టులో గొంతు చించుకొని దెబ్బలాడతారు తీరా ఆకాస్త పూర్తయిన తరువాత క్లబ్బుకు యిద్దరూ కులాసా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ హాజరౌతారు

ఇలాంటి ప్రవర్తనే న్యాయమూర్తుల దగ్గరనుండి జగ్గన్న వాంఛించేది ఇంతెందుకు మొన్న ప్లీడరు ఒకాయన ఆగ్రామం వచ్చాడు ఐదేళ్లక్రితం దావాలో ఓడిపోయిన ప్రతిపక్షి వెళ్లి ఆయనకు నమస్కరించాడు ఎదుటిపక్షంలో ఓడిన మనిషి వాదించి తన్ను ఓడించిన న్యాయమూర్తి వస్తే ముఖం పక్కకు తిప్పుకొందుకు బదులుగా గౌరవంగా వందనా లర్పిస్తూంటే ప్లీడర్ల ప్రవర్తనలో లోపముందని ఎలా తెలుసుకోగలడు జగ్గన్న? భయంవల్లా, భక్తివల్లా యీ వందనాలు? అని ప్రశ్నించుకుంటే జగ్గన్నను దస్తావేజుల మతలబు తెలిపినవాళ్ల జాబితాలో జేర్చవలసి ఉంటుంది కాని జగ్గన్న మాస్తే వట్ట కౌలుదారుడేగా! ఇలాగే తనకు తోచినట్లు ఆలోచించుకొని పొలం తగాయిదా విషయమై ప్లీడరువద్దకు వెళ్లి సంప్రతించడానికి తీర్మానించుకొని పడుకున్నాడు

* * *

జలతారు అంచు పైకిబెట్టి తలపాగా చుట్టి, కంటిమెడ బనీను వేసుకున్నాడు జగ్గన్న చుట్టబొగ్గుపడి అంచుక్రింద కాలిన కొత్తపంచె తీసి కాలిన మచ్చ బొడ్డు కొంగులోకి వచ్చేలా కట్టుకున్నాడు చేపుడు కర్ర చేతులోనే వుంది తువాలు పైమీద ఉంది కిర్రుజోడుమాత్రం ఎరువుది చల్ది పొద్దెక్కేటప్పటికల్లా అప్పుడే పట్నంలో ప్లీడరు గారింటికి చేరుకోగలిగాడు అయ్యగారింకా లేవలేదు కూర్చోమన్నాడు బంట్రోతు అక్కడనుంచే ప్లీడరుగారి స్వభావాన్ని గురించి ఊహించుకోడం ప్రారంభించాడు జగ్గన్న "ఇంత పొద్దెక్కినదాకా లేవకపోవడ మేమిటి? మనిషా, దున్నపోతా, ఏది తప్పినా కడుపుసాద తప్పుతుందా? ఆకలైనా వేయడంలేదు కాబోలు యీయనకు?" అనుకున్నాడు మనస్సులో మరో నిమిషానికి ఎదుటిగదిలో పదేళ్లకుర్రాడు పుస్తకాలతో ప్రవేశించాడు గట్టిగా చదువుతున్నాడు "ఆ వయస్సులో అంత స్పష్టంగా, గట్టిగా చదువ నేర్చినవాడు తన గ్రామంలో ఒక్కడూ లేడు ప్లీడరుగా రబ్బాయి సామాన్యమా? వయస్సు వచ్చేటప్పటికి ప్లీడరై కూర్చోవాలిగదా! చిన్నప్పటినుంచీ యీ మాత్రం ధాటీయైనా ఉంటేనేగాని రేపు ప్లీడరు చెయ్యద్దూ?" అనుకున్నాడు

"ఇంతలో ధర్మం, బాబూ" అంటూ ఓ బిచ్చకత్తె గుమ్మందగ్గరకు వచ్చి నిలుచుంది ఇంత చదువులోవున్న మనిషీ ఒక్కసారి ఆగి "అలాఫో! పొద్దున్నే తయారయ్యావ్!!" అన్నాడు ఈమాట విన్నాక జగ్గన్న మనస్సులో మళ్లీ కొంత ఆలోచన సాగింది చదువుకున్న కుర్రాడంటే జగ్గన్న దృష్టిలో చాలా ఉత్కృష్టమైన గుణాలు కలిగిఉండాలి కాగితాలు కాల్చకూడదు తేగలో చందమామను మచ్చుకైనా రుచిమాడకూడదు బాబూ అని యాచిస్తే తన నోటితోటే పొమ్మన గూడదు ఇలాంటి రాతినారపీచు గుణాలుండాలని జగ్గన్న ఊహ చదువురాని కుర్రపీనుగలు ఎంతమంది యాచకులను పొమ్మని గసరటంలేదు తన గ్రామంలో? సరిగ్గా అలాంటి ప్రవర్తనే ప్లీడరుగారబ్బాయిలోనూ కనుపిస్తే అసంతృప్తికాక మరేమిటి? అయినా అంత చదువులో ఉన్నవాడికి ముష్టివాడి మాటలు ఎలా వినిపించాయి? తనందుకోసరమే ఎదురుమాస్తున్నట్లు, "బాబూ," అనేటప్పటికి వెళ్ళమన్నాడు ఇదేమంత బాగుండలేదు ఒక్క భారతం వింటూంటేనే బోలెడు నీతులు తెలుస్తున్నపుడు, ప్రత్యేకం పుస్తకాలు చదివేవాళ్ళకు ఎన్ని నీతులు తెలిసుండాలి? యిదేమీ ఆలోచించకుండా చదువుకు భంగమని విసుగ్గా పొమ్మన్నాడేమో? పాము కప్పను పట్టుకొంటే నాకెందుకని పట్టించుకోకుండా ఎంతమంది ఆదారిని పోవడంలేదు అలాంటి ప్రాథమిక నీతిసూత్రమైనా ప్లీడరుగారబ్బాయికి తెలియదా? ఎటుచూచినా చదువుకున్న వాళ్లకు ఉండవలసిన గుణాలేమీ కనుపించవీ అబ్బాయిలో ఇదంతా చెప్పి చదువుకునేవాళ్ల కుండవలసిన గుణాలెలా ఉండాలో బోధించాలనుకున్నాడు గాని యింతలో ప్లీడరుగారు ఎదురుగా కనిపించారు పైమీద తువాలు జారిపోయినా గమనించుకోకుండా చేతులు జోడించుకొని తనాలోచిస్తున్న దేమిటో మర్చిపోయి నిలుచుండిపోయాడు

"కూర్చోవయ్యా! ఏవూరుమీది?" అన్నారు ప్లీడరు

"మాది ఎలకతోడు బాబూ!"

"ఆహాఁ! ఏంపనిమీద వచ్చారు?"

"మీరు వెంకన్నకాపు నెరుగుదురు కాదండి? ఐదేళ్లక్రితం ఏనుగుతల మామిడికాయలు - బాగా పెద్దవి లెండి - అవీ యింకా నూజీడి తియ్యమామిడికాయలు పట్టుకొచ్చాడు తమయింటికి

"చూడండి గుమాస్తాగారు యీయనొచ్చిన పనేమిటో" అని లోపలకు వెళ్లిపోయారు ప్లీడరుగారు "కాస్సేపు కూర్చోండి చూస్తాను" అని గుమాస్తా కలం ఎత్తకుండానే సమాధానం యిచ్చాడు

జగ్గన్న మోకాళ్ల పట్లుజారిపోయిన వాడిలా అలాగే బల్లమీద చతికిల పడిపోయాడు ప్లీడరుగారు తను రాత్రి ఊహించినట్లు కనుపించడంలేదు కృతజ్ఞత మందులోకి కూడా దొరకనట్లుంది ఐదేళ్ళక్రితం వెంకన్నకాపు దావారోజుల్లో చుట్టుపల్లె ఊళ్లన్నీ తిరిగి అరడజను ఏనుగుతల మామిళ్ళూ, ఒక పాతికనూజీడి తియ్యమామిడికాయలు పట్టుకొచ్చి ప్లీడరుగారికిచ్చాడు అప్పుడు జగ్గన్న సాయానికని కూడా ఉన్నాడు అంతపెద్ద మామిడికాయలు యీ ఐదేళ్లలోనూ జగ్గన్న కంటికి కనబడలేదు చూస్తే మరపుకురాని కాయలు తిని "ఆయనిచ్చినవా? ఎరుగుదును" అని మాటవరసకైనా అనలేదు ప్లీడరు ఎంత కృతఘ్నుడో? 'ఐదేళ్లక్రితం నీకు మామిడికాయలిచ్చాం కదూ?' అని అడిగితే ఔనని సత్యం చెప్పలేనివాడు, పదేళ్లనుంచి పొలం సాగుచేస్తున్నమాట వాస్తవమేనా? అని నారాయణరావు నెలా అడుగుతాడు? అందులోను యింత మందిమరుపు మనిషి, లేదా కృతఘ్నుడు, న్యాయమూర్తి ఎలా కాగలిగాడు? ఇతనిమీద సుబ్బన్న

గనోక్వెల్
అన్నిసెగలకు గంటలలోగుణము
ఈశ్వర ఫార్మశీ, రాజమండ్రి.

సీరియల్:

పెద్దకథ:

కుండపెంకులు

శ్రీ భమిడిపాటి రామగోపాలం

(గతసంచిక తరువాయి)

నాలుగ్గంటలైంది తిరిగి తిరిగివచ్చాం అప్పటికి మామయ్యా అల్లుడూ ఎటో వెళ్ళిపోయారు ఆలస్యంగా వచ్చినందుకు అత్త కొంచెం కేకలేసింది 'మైసూరుపాకయితే చల్లారదు గాని పకోడీ చల్లారవా అన్నది కాఫీ తిరిగి వెచ్చబెట్టాలి మీకోసం' అంది

'ఎందుకు కేకలేస్తావు – నీ కిష్టముంటే పెట్టు లేకపోతే మానేయ్' అన్నాడు భూషణం

'ఇష్టం ఉండదు మరి ఎలా వుంటుందీ?' అని విసుక్కొని 'కూచోండలాగ!' అంది

ఇద్దరం కూచుని మాట్లాడకుండా ఫలహారం చేశాం నేను ఆశించిన ఉత్సాహమూ, అధికప్రసంగమూ, నవ్వులూ, అన్నీ బూడిదలో కలిసిపోయాయి

తినగానే భూషణం 'నువ్వు హాల్లో కూచోరా, ఇప్పుడే వొస్తాను!' అని పెరట్లోకెళ్ళాడు

నేను ఇటొచ్చాను శకుంతల బొమ్మల గదిలోకి ఇవతల గదిలోంచి వెళ్తోంది అప్పటి సొగసు శకుంతలలో నేనెన్నడూ చూడలేదు పోయిందేముందని దగ్గిరికి వెళ్ళాను

గదిలో వాళ్ళ పిన్నికూతు ర్లిద్దరున్నారు బొమ్మలు సర్దుతోంది శకుంతల లేత ఆకుపచ్చరంగు జార్జెట్ చీర కట్టింది దూరంనించే, నాకు పరిచయం ఉంది గాబట్టి ప్రెసిడెంట్ హెయిరాయిలు వాసనను గుర్తుపట్టాను కాని – ఈవిధంగా ఇదివర కెందుకులేదు శకుంతల? ఎన్నిమాట్లు ఆ జార్జెట్‌లో నేను చూశాను? కాని ఇంత సౌందర్యం వుందా ఎన్నడైనా? ఇన్నాళ్లూ ఈ సౌందర్యాన్ని ఎక్కడ దాచింది? అంతకన్న ఎక్కువసేపు చూడలేదు ఏం తోచక డాబా ఎక్కిపోయాను షేడ్ కింద నుంచుని కిందికి చూస్తున్నాను; శకుంతల మళ్లా కిందివాకిట్లో కొస్తే కనపడేటట్టు

'శకుంతలా!' అని అత్త కేక వేసింది

వాకిలి మధ్యనించి వంటింటివేపు వెళ్తాండగా చూశాను ఇంత అందంగా వున్నావని శకుంతలతో ఎలా చెప్పను?

'నీళ్లు పోసుకుని ఆ బట్టలు అలాగే వొదిలెయ్యాలి గాబోలు పిల్లి ఆరేసిరా!' అంది అత్త కటువుగా

'శకుంతల డాబామీదికి రావాలి బట్ట ఆరవెయ్యడానికి

నిజంగానే వొస్తోంది

అదుగో వొచ్చేసింది నేను లేననుకుని కాబోలు, ఆ కూనిరాగం!—అబ్బ, ఏమిటా భావం!

'ఇదుగో, శకుంతలా, ' అన్నాను తడబడి

'ఎందుకూ?'

'ఇవాళ అచ్చు లక్ష్మీదేవిలా ఉన్నావు – లక్ష్మీదేవి సౌందర్యానికి మంచి ఉపమానం కాదు రతీదేవిలా ఉన్నావు!'

'ఉంటే ఉన్నానులెండి మీరు కిందకి పదండి బాగుండదు'

'బాగుండకేం?' అంటూనే కిందకి వెళ్ళబోయాను

డాబామెట్లు ఒకచోట వంక తిరిగాయి అక్కడ ఆగాను

శకుంతల వొస్తున్న చప్పుడయింది; వెనకనే వొచ్చింది

దగ్గిరికి రాగానే ఛటుక్కున నడుముకి నా రెండు చేతులా చుట్టాను విడిపించుకోడానికి ప్రయత్నిస్తోంది ఈలోగా నేను 'ఇంతందంగా వున్నప్పుడు కాకపోతే మరెప్పుడు?' అంటూ బుగ్గను వేటాడి రెండు ముద్దులు పెట్టుకున్నాను గుండెకు గుండె పూర్తి బలంతో హత్తుకున్నాను. ఎడమ బుగ్గమీద మరొక ముద్దు పెడుతూండగానే 'ఛీ' అంది. దిగులేసి వొదిలేశాను

అంతకన్న దిగులుగా శకుంతల కిందికి పోయింది

ఏం చేస్తుందో చూద్దామని అయినా వెనకనే వెళ్లడానికి వీల్లేకొచ్చింది సిగ్గువేసి అక్కడే వుండిపోయాను కారణం మన తత్వవేత్తలకు తెలుసు

రెండు నిమిషాలు గడిచేలోగా నేను కిందకి వొచ్చాను భూషణం పెరట్లోంచొచ్చి "నువ్వొస్తావురా?" అన్నాడు

"ఎక్కడికి?"

"కృష్ణమూర్తిగారింటికి పొద్దున్న వెళ్లాం–అక్కడికి!"

"నే రాను ఇంటికి పోతాను" అన్నాను

ఇటొచ్చి నాకు కనపడినచోటల్లా తొంగితొంగి చూశాను కాని శకుంతల కనపడలేదు సైకిలు తీసుకు వీధిగుమ్మంలో పెట్టాను మరి లోపలికెళ్లడానికి మనస్కరించక సాగాను

కిళ్లీదుకాణందాకా వెళ్లి కిళ్లీ తీసుకుని నములుతూ మళ్లా ఇటొచ్చాను వెంకటేశ్వర్లు మామయ్య మరదలుగారి కూతుళ్లు నలుగురూ, భూషణమూ, సరస్వతీ కనపడ్డారు శకుంతల లేదు అంటే, ఇంట్లోనే ఉందా?

వాళ్లని తప్పించుకుని చుట్టూ తిరిగి వాళ్లింటికి వెళ్లాను తలుపు కొట్టగానే అత్త తీసింది

"వాళ్ళందరూ ఎక్కడికో వెళ్ళేరు నాయినా, కూచో–చూసేవా యీ సంగతీ? శకుంతల, వాళ్లతో వెళతానని ఎంతో ముచ్చటపడి యింతా ముస్తాబై తీరా బయల్దేరే వేళకు తలనొప్పంటూ మూలుగుతూ పడుకుంది!" అంది అత్త

శకుంతలకు కోపం వస్తుందని నేను అను

కాపు ఎన్నిరెట్లు మంచివాడు? ఒక పక్షంలో మనిషి చెప్పే సర్వంవిని తిరువాతకదా ఏంచెయ్యాలో చెప్పాలి న్యాయమూర్తి? అలాంటప్పుడు ప్రతి ఫలాపేక్ష ఉన్న న్యాయమూర్తై ఉండి నేనుచెప్పేది వినిపించుకోకుండా తనకు చెబితే తన తోకకు చెబుతాడేమిటి?" అనుకుంటూనే బల్లమీదనుంచి లేచి చేపుడు కర్రపట్టుకొని వెళ్లిపోయాడు "దావా నెగ్గినవాడు లోపల, పోయినవాడు బయట, ఏడుస్తారు" ఇంకో యిలాంటి పెన్నో దావా, ప్లీడరు న్యాయాలకు వ్యతిరిక్తంగా ఉండేవి జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని నారాయణరావుగారి పొలంమీద పెట్టదలచుకొన్న పెట్టుబడిని మరో భూభాగానికి తరలించ నిశ్చయించుకున్నాడు ★